

- да отхвърли изцяло жалбата,
- да осъди Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG да заплати на жалбоподателя съдебните разноски за производството пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания:

1. С първото основание жалбоподателят твърди, че поради грешка при прилагане на правото Общият съд е нарушил свободата на преценка на Комисията. Определянето на представляващата държавна помощ част от гаранциите бил сложен икономически въпрос, за който Комисията разполагала с право на преценка. В рамките на дългогодишната си практиката за вземане на решения Комисията е упражнила това право на преценка, като е изчислила, че представляващата държавна помощ част от гаранциите на германските федерални провинции възлиза на 0,5 % от гарантираната сума, съгласно посоченото от германските органи. По-късното публикуване на известието за гаранциите от 2000 г. не може да промени този извод.
2. Освен това Общият съд не е съобразил (второ основание), че понятието за държавна помощ по член 107 ДФЕС е обективно понятие, което не може да се повлияе от разрешението на Комисията. Представляващата държавна помощ част от гаранциите не може да бъде променяна с одобрението на схемата за помощи. Това важи особено за помощи *de minimis*, тъй като те не попадат в хипотезата на член 107 ДФЕС и следователно не могат да бъдат предмет на решение на Комисията за одобряване.
3. С третото основание жалбоподателят твърди нарушение на принципа на равенство. При изчисляването на представляващата държавна помощ част от гаранциите въз основа на одобрена и неодобрена схема за помощи става въпрос за еднакво положение, което се третира различно, без да е налице обективно основание. Освен това при практиката на използване на ставка в размер на 0,5 % от гарантираната сума Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като прави разграничение между гаранциите, отпуснати преди и след публикуването на известието за гаранциите от 2000 г. В случая обаче практиката на Комисията по отношение на Германия е по-специфична от известието за гаранциите с общ характер, и освен това в случая спорният метод на изчисление би бил допустим и ако трябваше да се прецени по критериите на известието за гаранциите от 2000 г.
4. На последно място, с четвъртото основание жалбоподателят твърди грешка при прилагане на правото при преценката на принципите на правната сигурност и защита на оправданите правни очаквания. Следва да бъдат защитени, от една страна, доверието на Land Hessen, че Комисията в дългогодишната си практика за вземане на решения е приела практиката на използване на ставка в размер на 0,5 % от гарантираната сума, и от друга страна, е потвърдила това изрично в писмото си от 1998 г. Освен това в производството за задълбочен контрол на насоките на Land Hessen за предоставянето на гаранции Комисията не е оспорила тази практика.

Жалба, подадена на 28 май 2015 г. от Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 17 март 2015 г. по дело T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (представители: J. Heithecker, J. Ylinen, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Land Hessen

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени точка 2 от диспозитива на обжалваното решение, с която е отхвърлено третото основание относно инвестиционната субсидия и продажбата на поземлен имот, който е публична собственост,
- да отмени точки 3 — 5 от диспозитива на обжалваното решение,
- да осъди Комисията и Land Hessen да понесат съдебните разноски, свързани с производството по обжалване.

Освен това жалбоподателят поддържа исканията си, направени в първоинстанционното производство, като иска от Съда:

- да отмени решение C (2008) 6017 окончателен на Комисията от 21 октомври 2008 г., Държавни помощи № 512/2007 — Германия, Abalon Hardwood Hessen GmbH в частта, в която се приема, че нотифицираната регионална помощ представлява съществуваща държавна помощ по смисъла на член 1, буква б), подточка ii) от Регламент № 659/1999,
- да отмени Решение C (2008) 6017 окончателен на Комисията от 21 октомври 2008 г., Държавни помощи № 512/2007 — Германия, Abalon Hardwood Hessen GmbH в частта, в която се приема, че продажбата на поземлен имот, който е публична собственост, не представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО,
- да осъди Комисията да понесе всички съдебни разноски в първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба се отнася до условията, при които при жалба в областта на държавните помощи Комисията може да отхвърли оплакванията, изтъкнати от пряк конкурент на получателя на помощта, без да започне официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 от ДФЕС.

Според жалбоподателя Общият съд е трябвало да уважи третото основание, с което се изтъква, че не е започната официална процедура по разследване, не само по отношение на посочената мярка за предоставяне на гаранции, както е направил, но и по отношение на другите посочени мерки за помощ — инвестиционната субсидия и продажбата на поземлен имот, който е публична собственост.

Жалбоподателят изтъква пет основания:

1. По отношение на инвестиционната субсидия Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е приел, че решение от 6 декември 2007 г. е ирелевантно при разглеждането на третото основание, тъй като въпреки надлежната проверка в административното производство Комисията не е могла да знае за наличието на това решение, и освен това решението не би могло да се отрази върху резултата от проверката на Комисията.
2. Общият съд е допуснал явна грешка в преценката и много други грешки при прилагане на правото, като е приел, че експертизата на стойността на продажения на получателя на помощта поземлен имот, който е публична собственост, заключава, че намиращите се върху поземления имот сгради нямат стойност.
3. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, установявайки, че в административното производство Комисията е имала право да приеме, че сумата от 1 400 000 EUR, която е приспадната от продажната цена, определена с експертизата, съответства на пазарната цена за събарянето на всички сгради, намиращи се върху частта от поземления имот, продаден на получателя на помощта.
4. При преценката на член 4, точка 6 от договора за продажба на поземления имот Общият съд е допуснал множество грешки при прилагане на правото, предвиждайки, че получателят на помощта ще трябва да събори всички намиращи се върху имота сгради и да извърши последващи плащания на продавача на поземления имот, ако десет години след прехвърлянето на собствеността върху поземления имот събарянето не е извършено изцяло или частично, или се установи, че обичайните разходи за събарянето са по-ниски от предварително посочената сума от 1 400 000 EUR.
5. Общият съд неправилно е възложил на жалбоподателя част от съдебните разноски, тъй като жалбата е приета за основателна по отношение на три от петте посочени мерки за помощ и жалбоподателят е посочил другите две мерки за помощ само поради това че нито предоставените му по време на административното производство документи, нито решението на Комисията съдържат подробна информация в това отношение.